

§ 4. Straf- en slotbepalingen.

Artikel 19.

Op de telefoonwerken en de telefonie zijn van toepassing de bepalingen van de artikelen 351, 351bis, 371, 374 en 375 van het Wetboek van Strafrecht.

Artikel 20.

Met hechtenis van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste duizend gulden wordt gestraft hij, die telegrafien en telefonen aanlegt of exploiteert zonder de concessie bij artikel 2 gevorderd.

Met gelijke straf wordt gestraft hij die, zonder de machtiging bij art. 3 gevorderd, niet voor het openbaar verkeer bestemde telegrafien of telefonen aanlegt.

De telegraaf- en telefoonlijnen alsmede de voor het overbrengen van telegrammen of gesprekken gebedigde toestellen kunnen, voor zoover zij den veroordeelde toebehooren, bij de veroordeeling worden verbeurd verklaard.

Artikel 21.

De voor het in werking treden van deze wet door den Staat of krachtens door Ons verleende concessieën aangelegde telegrafien en telefonen worden beschouwd als te zijn aangelegd overeenkomstig de bepalingen dezer wet, zoodat aan derden met betrekking tot de instandhouding van die telegrafien en telefonen dezelfde rechten toekomen, welke zij zouden kunnen doen gelden, indien de aanleg na het in werking treden van deze wet had plaats gehad.

De door Ons verleende concessieën blijven van kracht, totdat zij door overeenkomstig artikel 2 vastgestelde concessieën zullen zijn vervangen.

Artikel 22.

Deze wet kan worden aangehaald onder den titel van „Telegraaf- en Telefoonwet 1903”, doch met bijvoeging van het nummer van het Staatsblad, waarin de wet is geplaatst.

Artikel 23.

De wet van 7 Maart 1852 (*Staatsblad* n°. 48), zooals die gewijzigd bij de wet van 3 December 1869 (*Staatsblad* n°. 200), tot regeling der gemeenschap door electro-magnetische telegrafien, wordt ingetrokken.

Deze wet treedt in werking op een nader door Ons te bepalen tijdstip.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te

De Minister van Waterstaat,
Handel en Nijverheid,

AANWIJZING VAN VERANDERINGEN, bij de tweede lezing in de Tweede Kamer der Staten-Generaal gebracht in het ontwerp van wet tot wijziging van de Gemeentewet, gelijk het luidt na de daarin tot 15 October 1903 gebrachte wijzigingen. (7)

Deze veranderingen zijn vermeld op de Nota, gedrukt onder n°. 6, met dien verstande, dat in de daarop voorkomende wijziging van **artikel 1** zijn vervallen de slotwoorden: „en dit op den dag, waarop hij zijn geloofsbrief inzendt, nog is”; en

dat vóór de woorden, waarmede **artikel 18** werd aangevuld, een komma is geplaatst.

AANWIJZING VAN VERANDERINGEN, gedurende de beraadslaging in de Tweede Kamer der Staten-Generaal gebracht in het gewijzigd ontwerp van wet houdende nadere bepalingen betreffende de mijnontginning, met wijziging der wet van 21 April 1810 (*Bulletin des Lois* n°. 285.) (11)

Artikel 2.

In den eersten regel is tusschen de woorden „niet” en „binnen” ingevoegd: „, of niet behoorlijk,”.

Artikel 14 is geworden **artikel 15**.

Achter **artikel 13** is ingevoegd:

Artikel 14.

Deze wet is met uitzondering van de artikelen 1 tot en met 8 ook van toepassing op de concessieën vóór het in werking treden van deze wet verleend.

GEWIJZIGD ONTWERP VAN WET tot aanvulling en wijziging van eenige bepalingen der Militiewet 1901 (*Staatsblad* 1901, n°. 212), aangevuld bij de wet van 20 Juni 1902 (*Staatsblad* n°. 119). (57)

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, saluut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenschelijk is eenige bepalingen der Militiewet 1901 (*Staatsblad* 1901, n°. 212), aangevuld bij de wet van 20 Juni 1902 (*Staatsblad* n°. 119), aan te vullen en te wijzigen;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel 1.

De Militiewet 1901 (*Staatsblad* 1901, n°. 212), aangevuld bij de wet van 20 Juni 1902 (*Staatsblad* n°. 119), wordt aangevuld en gewijzigd als volgt:

Art. 47, vierde zinsnede. Na den eersten volzin wordt als nieuwe (vijfde) zinsnede ingevoegd:

De onderlinge overeenkomst heeft geen gevolg:

1°. indien niet zij, die haar hebben aangegaan, ten dienenden dage voor den militieraad zijn verschenen;

2°. indien hij of zij, die volgens de overeenkomst tot de dienst zou of zouden zijn aan te wijzen, bevonden wordt of worden te verkeer in een der gevallen, vermeld in art. 45, 1°. en 2°, in art. 54 of in art. 55;

3°. indien eene te zijnen of te hunnen behoefte gevraagde vrijstelling kan worden verleend, om eene der in art. 45, 3°.—6°, aangeduide redenen.

De tweede en de derde volzin worden de zesde zinsnede van het artikel.

Art. 50. De tweede volzin wordt vervangen door het volgende :

Hierbij geldt het bepaalde bij de vierde zinsnede, bij de vijfde zinsnede sub 1°. en 2°. en bij de zesde zinsnede van art. 47.

Art. 53. In den aanhef vervalt de vermelding „vóór 1 September 1898”.

Art. 74 wordt gelezen als volgt:

Voor den militieraad moeten verschijnen:

1°. behoudens het geval, bedoeld in art. 11, tweede zinsnede, of in art. 75, de lotelingen, die vrijstelling verlangen wegens ziekelijke gesteldheid of gebreken;

2°. de lotelingen, die vrijstelling verlangen wegens gemis van de gevorderde lengte;

3°. de lotelingen, die onderling de overeenkomst hebben aangegaan, waarvan sprake is in de vierde zinsnede van art. 47 en in den tweeden volzin van art. 50.

Art. 95. Aan het artikel worden twee zinsneden toegevoegd, luidende:

Hetgeen in de vorige zinsneden is bepaald ten aanzien der oproeping van tot de dienst aangewezen lotelingen, die naar het hun bij de loting ten deel gevallen nummer moeten worden afgeleverd, geldt niet met betrekking tot hen, die reeds in vrijwillige krijgsdienst zijn, of door wie op grond van de eerste zinsnede van art. 113 ontheffing van de werkelijke dienst is gevraagd. De inlijving van de hier bedoelde lotelingen geschiedt naar door Ons te geven voorschriften.

Zij, die, ter aflevering opgeroepen tegen een ander tijdstip dan overeenkomstig art. 96 onder 1°. en 2°. aangewezen is, binnen den door Ons bepaalden tijd aanvraag hebben gedaan om ingevolge de eerste zinsnede van art. 113 van de werkelijke dienst te worden ontheven, behoeven, zolang op hunne aanvraag niet is beschikt, niet op den tijd, in den hun bezorgden oproepingsbrief aangeduid, ter aflevering op te komen. Wordt de gevraagde ontheffing verleend, dan gelden ten aanzien van hunne inlijving de voorschriften bedoeld in den laatsten volzin der vorige zinsnede. Wordt hunne aanvraag om ontheffing niet ingewilligd, dan worden zij op nieuw ter aflevering opgeroepen.

Art. 96. Aan de laatste zinsnede wordt een volzin toegevoegd, luidende:

Worden echter de ingelijfd en bij deze corpsen wegens bijzondere omstandigheden dadelijk na hunne inlijving met verlof gezonden, dan wordt de bij art. 107 bepaalde duur gerekend van den dag van opkomst onder de wapenen tot eerste oefening.

Art. 99. Aan het artikel wordt eene zinsnede toegevoegd, luidende:

Indien, wegens de inlijving, krachtens dit artikel, van een loteling in het jaar, volgende op dat van de ligting, waartoe hij naar zijn leeftijd behoort, een voor de ligting van eerstbedoeld jaar ingeschreven broeder van dezen niet op grond van art. 46 van de dienst kon worden vrijgesteld, dan wordt de jongere broeder, zoo deze het verlangt, uit de dienst ontslagen zoodra de oudere broeder bij de militie is ingelijfd, mits deze op het tijdstip dat op de aanvraag om ontslag wordt beschikt, niet in het genot is van ontheffing van de werkelijke dienst.

Art. 102. In plaats van „artt. 95, tweede zinsnede, eersten volzin en derde zinsnede, 97 en 98”, wordt gelezen: „artt. 95, 97 en 98”.

Art. 103. Aan het artikel wordt eene zinsnede toegevoegd, luidende:

Aan ter aflevering opgeroepen militiepligtigen, die tijdens de oproeping hun gewoon verblijf buiten het Rijk hebben, wordt, indien blijkt dat zij niet of niet genoegzaam bij magte zijn de reis van hunne verblijfplaats naar de voor hunne aflevering bestemde plaats te bekostigen, naar door Ons te stellen regelen eene tegemoetkoming in de kosten van deze reis ten laste van 's Rijks kas toegekend. De uitbetaling der tegemoetkoming geschiedt naar voorschriften van Onzen Minister van Oorlog, zoo de militiepligtige bij de militie te land wordt ingelijfd, van Onzen Minister van Marine, zoo hij bij de zeemilitie wordt ingelijfd.

Art. 110 wordt gelezen als volgt:

Wanneer het ter handhaving of tot herstel van de openbare rust of orde, tot uitvoering van wettelijke voorschriften of om andere overwegende redenen noodig is, kan door Ons worden bevolen, dat de ingelijfd en bij de militie te land, die laatstelijk den bij art. 107, art. 108 of art. 109 bepaalden tijd onder de wapenen hebben doorgebracht, onder de wapenen worden gehouden of geroepen.

Is dit onvoldoende, dan kan door Ons worden bevolen, dat de ingelijfd en bij de militie te land, die met verlof zijn, voor zooveel noodig, te gelijk of voor een deel, onder de wapenen worden geroepen, met dien verstande, dat bij gedeeltelijke oproeping, de oproeping van hen, die tot eene jongere ligting behoren, steeds aan die der daaropvolgende ligting voorafga.

Binnen zes weken nadat bovenbedoelde ingelijfd en ingevolge de bepaling van de vorige zinsneden onder de wapenen zijn gehouden of zijn geroepen, wordt door Ons een voorstel van wet aan de Staten-Generaal gedaan, om het onder de wapenen blijven van die ingelijfd en zooveel noodig te bepalen.

Art. 112. In plaats van „wordt zulks vergund”, wordt gelezen: „kan zulks door of vanwege dien Minister worden vergund”.

Art. 113. De laatste zinsnede vervalt.

Tusschen artikel 113 en artikel 114 wordt een nieuw artikel ingevoegd, luidende:

Art. 113 bis. Indien blijkt, dat ten gevolge van het verblijf onder de wapenen of in werkelijke dienst van een ingelijfd en bij de militie, door het gezin, waartoe deze behoort of waarin hij is opgenomen, of door den persoon of de personen, in wiens of in wier levensonderhoud hij voorzorg of hielp voorzien, zonder zijne aanwezigheid niet of niet voldoende in eigen onderhoud kan worden voorzien, dan wordt aan dat gezin, aan dien persoon of aan die personen, naar door Ons te stellen regelen, voor elken dag, dien de ingelijfd en onder de wapenen of in werkelijke dienst is, op hun verzoek uit 's Rijks kas eene vergoeding toegekend van ten hoogste één gulden, tenzij door Onzen Minister van Oorlog, zoo de ingelijfd en tot de militie te land behoort, of door Onzen Minister van Marine, zoo de ingelijfd en tot de zeemilitie behoort, aan Ons wordt voorgesteld, den ingelijfd en van de werkelijke dienst te ontheffen en deze ontheffing door Ons wordt verleend.

De uitbetaling der vergoeding geschiedt naar voorschriften van Onzen Minister van Oorlog, zoo de ingelijfd en tot de militie te land behoort, van Onzen Minister van Marine, zoo hij tot de zeemilitie behoort.

Art. 114. Derde zinsnede.

In plaats van „artt. 107” wordt gelezen: „artt. 106, 107”. De laatste twee zinsneden van het artikel vervallen.

Art. 133 wordt gelezen als volgt:

De verlofganger der militie, die niet voldoet aan eene oproeping voor de werkelijke dienst, wordt als deserteur behandeld, nadat tot zijne afvoering als deserteur de last is verstrekt door Onzen Minister van Oorlog, zoo de verlofganger tot de militie te land behoort, door Onzen Minister van Marine, zoo de verlofganger tot de zeemilitie behoort.

Tusschen de artt. 141 en 142 wordt een nieuw artike ingevoegd, luidende als volgt:

Art. 141bis. Wanneer het ter handhaving of tot herstel van de openbare rust of orde, tot uitvoering van wettelijke voorschriften of om andere overwegende redenen noodig is, kan door Ons worden bevolen, dat de ingelijfd en bij de zee-militie, die in werkelijke dienst of met verlof zijn, voor zoo-veel noodig, te gelijk of voor een deel, in werkelijke dienst worden gehouden of geroepen, met dien verstande, dat bij gedeeltelijke oproeping, de oproeping van hen, die tot eene jongere ligting behooren, steeds aan die der daaropvolgende ligting voorafga.

Binnen zes weken nadat bovenbedoelde ingelijfd en ingevolge de bepaling van de vorige zinsnede in werkelijke dienst zijn gehouden of zijn geroepen, wordt door Ons een voorstel van wet aan de Staten-Generaal gedaan, om het in werkelijke dienst blijven van die ingelijfd en zooveel noodig te bepalen.

Art. 143. In plaats van „wordt zulks vergund”, wordt gelezen: „kan zulks door of vanwege Onzen Minister van Marine worden vergund”.

Artikel 2.

Deze wet treedt in werking op 10 December 1903, met uitzondering van de bepaling betreffende art. 96 van de Militiewet 1901, welke met 1 Maart 1904 in werking treedt.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven:

*De Minister van Staat,
Minister van Oorlog,*

De Minister van Marine,

De Minister van Binnenlandsche Zaken,

AANWIJZING EENER VERANDERING, gedurende de beraadslaging in de Tweede Kamer der Staten-Generaal gebracht in het ontwerp van wet tot wijziging van de grens tusschen de gemeenten Schoterland, Weststellingwerf, en Ooststellingwerf. (31)

Artikel 9.

In den tweeden regel der tweede zinsnede is tusschen de woorden „wet” en „worden”, ingevoegd: „of in het register, bedoeld in art. 26 der Landweeerwet (*Staatsblad* n°. 160 van 1901),”.

AANWIJZING EENER VERANDERING, gedurende de beraadslaging in de Tweede Kamer der Staten-Generaal gebracht in het ontwerp van wet tot wijziging van de grens tusschen de gemeenten Rotterdam en Hillegersberg. (38)

Artikel 8.

In den tweeden regel der tweede zinsnede is tusschen de woorden „wet” en „worden” ingevoegd: „of in het register, bedoeld in art. 26 der Landweeerwet (*Staatsblad* n°. 160 van 1901),”.